

Iskrice iz Gorišnice

ČASOPIS OŠ GORIŠNICA, DECEMBER 2013, LETNIK 3, ŠTEVILKA 5, NAKLADA 500 IZVODOV

Lep decembrski pozdrav!

Sonce se že malo po malo skriva za oblake, dnevi postajajo krajši in vse bolj mrzlo je. Vse to naznanja zimski čas. Šolarji že komaj čakamo novoletne počitnice in trenutno bi za njih dali prav vse. No, počitnice že trkajo na vrata in upam, da bodo vsakemu od nas vsaj malo služile svojemu namenu – sprostitvi, praznovanju božiča in novega leta, druženju z družino, sorodniki in prijatelji... Še preden pa odidemo na ta prečudoviti od-dih, pa prihaja že 5. izdaja Iskric iz Gorišnice. V njej bomo tokrat predstavili: uspešno športnico in vzorno učenko Niko Bedrač, letošnjo prejemnico Žgečeve plakete za dolgoletno uspešno delo v vzgoji in izobraževanju, učiteljico Slavico Cvitanič, spomine na šolske dni je predstavila učiteljica in zbirateljica starin Darinka Žnidarič. Tudi v tej številki smo povpraševali o vrednotah. Dobili smo priznanje Kulturna šola leta 2013-2016, podpisali smo eko listino, predstavili bomo knjige s knjižnih polic Primoža Suhodolčana. Ljubitelji angleškega jezika, tudi za vas imamo tokrat zgodbe in pesmi-ce v omenjenem jeziku, srečali bomo tudi spise, likovne umetnine, zabavne strani ... skratka, za vsakega se bo nekaj našlo. Deklice si nadenite kuhinjske predpasnike, specite božične piškote, dečki pa v gozd po mah in vse potrebno za jaslice ... Privoščite si te zaslužene počitnice in uživajte v njih in naj se vam izpolnijo vse skrite želje!

Najlepša hvala učiteljici Klementini Lindič za odlično organizacijo in vsem novinarjem in novinarkam, ki so kakorkoli prispevali k Iskricam iz Gorišnice.

Želim vam lepe božično-novoletne praznike!

Eva Šalamon, 8. a

V petek, 20. septembra 2013, je v Cerkljah na Gorenjskem pod okriljem Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti potekala slovesna razglasitev najbolj kulturne šole letošnjega leta.

Med 53 osnovnimi šolami, ki so si prislužile naziv kulturna šola, je bila tudi OŠ Gorišnica. OŠ Gorišnica je bila med vsemi šolami največkrat nominirana šola in hkrati dobila tudi največ nazivov.

Znanje nima konca, saj z njim lahko sežeš do sonca.
Žan Tušak, 5. a

Znanje pridobim iz poslušanja starejših in gledanja njih pri delu. Pri pouku se vsak dan znova veselim nove snovi.
Lucija Zelenko, 3. b

Kadar znam, se dobro počutim in kvalitetno izpeljem.
Žan Zamuda, 4. b

Več znaš, več veljaš.
Nuša, Levanič, 5. a

Znanje; to je veliko dobrega, veliko uspehov, veliko sreče, pogum.
Domen Bezjak, 2. a

Rad se naučim kaj novega in koga novega spoznam.
Boštjan Brodnjak, 4. a

Z N A N J E

Obožujem pridobivanje športnega znanja.
Žiga Kokot, 3. b

Pomeni mi izobrazbo in posledično poklic.
Tomi Golob, 7. a

Znanje je nekaj, kar se naučiš in boš potreboval celo življenje.
Timon Vertič, 3. b

Znanje nam prinese službo in s tem zaslужimo denar, ki ga potrebujemo za novo znanje.
Samuel Zamuda, 3. b

Znanje potrebujemo za uspešno končano osnovno šolo in izobrazbo.
Brez znanja nas lahko zlahka pretentajo.
Lucija Borak, 5. b

Znanje je življenjska stvar, ki jo človek pridobiva skozi vso življenje.
Jana Rajh Plohl, 8. b

Z znanjem lahko lažje živiš in si pomagaš iz stiske.
Matevž Žnidarič, 5. a

Znanje je nekaj visokega in učinkovitega.
Hana Kolarič, 5. a

ODLIČNA ŠPORTNICA IN VZORNA UČENKA, NIKA BEDRAČ

1. Nika, najprej se nam na kratko predstavi.

Sem Nika Bedrač iz 8. razreda OŠ Gorišnica. Stara sem 13 let.

2. Imaš kar nekaj hobijev. Katerega bi izpostavila?

Izmed vseh hobijev bi izpostavila roket.

3. Kdo te je navdušil za roket in kako dolgo ga že treniraš?

Navdušil me je moj starejši brat Tomas, treniram pa ga od 1. razreda, torej osmo leto.

4. Na kateri poziciji igraš?

Največ igram na poziciji levega krila, zadnje čase pa vse več igram na poziciji srednjega igralca. Po potrebi pa igram tudi na drugih pozicijah, saj bi morale igralke moje starosti znati igrati več pozicij.

5. Kaj pa treningi?

Treniram v klubu ŽRK Ptuj, moj trener je g. Sašo Petek, treningi pa potekajo 4-krat na teden, ob vikendih pa so tekme.

6. Je treniranje rokmeta naporno?

Da, je naporno. Vendar, če te nekaj veseli, je vse lažje.

7. Kaj pa rezultati?

Rezultati so odlični, saj smo vsako leto v vrhu slovenskega rokmeta.

8. Zraven rokmeta pa zelo rada igraš še šah. Si v šolski šahovski ekipi. Kdo je zaslužen za to, da si začela premikati šahovske figure?

Šahovske figure sem začela premikati že v zgodnjih letih, za to pa sta zaslužna brat in oče.

9. Imaš tudi v šahu podobne dosežke kot pri rokometu?

Da, tudi v šahu so rezultati odlični. Kot posameznica in kot članica šolske ekipe sem igrala že na večjih šahovskih tekmovanjih in osvojila zavidljiva mesta.

Foto: arhiv šole

Foto: arhiv Nike Bedrač

10. Zraven vseh športov, s katerimi se ukvarjaš, pa vemo, da si tudi zelo vzorna učenka. Že v letošnjem šolskem letu si se udeležila kar nekaj tekmovanj. Kako uskladiš treninge in ostale športne aktivnosti s šolskimi obveznostmi?

Z dobro načrtovanim urnikom dneva. Šolske obveznosti opravi pred treningom, po potrebi tudi po njem.

11. Ali imaš kakšnega posebnega vzornika?

Da. Hrvaškega igralca Ivana Balića ter slovensko reprezentantko Aljo Jankovič, ki nam je lahko vsem vzor pri usklajevanju šolskih obveznosti in športa.

12. Kaj pa tvoji načrti za prihodnost? Se bolj vidiš v vlogi športnice ali na kakšnem drugem področju?

V prihodnosti se bolj vidim v vlogi športnice, ker pa vemo, da so v športu prisotne poškodbe, nimam namena opustiti šole.

V veselje nama je bilo klepetati s tabo. V prihodnje ti želiva še veliko uspehov na vseh področjih.

Anja Kostevc, 8. a in Ema Hunjet, 8. b

... UČITELJICO SLAVICO CVITANIČ

1. Na začetku bi vas radi malo bolje spoznali. Povejte nam kaj o sebi.

Sem glasbena učiteljica že kar 34 let. Sem vedno nasmejana in pozitivno usmerjena oseba.

2. Vemo, da že kar nekaj časa poučujete na naši šoli. Zaupajte nam, kako dolgo že delite svoje znanje učencem naše šole.

Na gorišniški osnovni šoli poučujem že 29. leto. Pred tem pa sem bila še 5 let v Osnovni šoli Markovci.

3. Ali ste pred tem učili na kateri drugi šoli? Katera je to bila in kateri predmet ste poučevali?

Leta 1979 sem diplomirala na oddelku za glasbeno pedagogiko na mariborski akademiji. V septembru istega leta sem se že zaposlila v osnovni šoli Markovci. Mlajšim bi rada povedala, da takrat ni bilo težko najti zaposlitve. Kar na treh šolah v ptujski občini so me vabili, da bi na njihovi šoli poučevala ta, zame najlepši, predmet. Za Markovce sem se odločila, ker je bilo dokaj blizu mojemu rojstnemu kraju in ker so mi zraven službe še nudili stanovanje.

4. Kaj bi izpostavili kot zanimivost vaše učiteljske kariere?

Nekoč, ko sem diplomirala, mi je moj profesor poklonil knjigo, v katero je zapisal: »Slavici ob začetku lepe in plemenite, a težavne in naporne poti ...« In kako prav je imel! Vsak dan se srečujem z novimi izzivi, z novimi preizkušnjami, z novimi uspehi...

5. Zraven poučevanja glasbene vzgoje ste hkrati zborovodkinja otroškega in mladinskega pevskega zbora. Kako dolgo že držite dirigentsko palico v roki?

Še se spomnim mojega prvega nastopa z mladinskim zborom leta 1979 v Markovcih. Takrat smo peli na vsaki najmanjši prireditvi v kraju in občini. Zraven otroškega in mladinskega zbora sem 15 let vodila še odrasli mešani pevski zbor, v katerem je prepevalo tudi po 40 odraslih pevcev. Ko sem prenehala z vajami odraslega pevskega zbora, sem začela delati bolj intenzivno s šolskimi zbori, ki jih od takrat naprej vodim na razna tekmovanja. Zraven petja pa

sem postavila na oder še otroško opero Debela repa in glasbeno pravljico Dogodivščine žabice Kvakice. V božičnem času pa smo zaigrali še dve zgodbi Jezuškov božični večer in Oznanjamo vam veliko veselje. Vsako leto pa pripravimo tudi po dva koncerta. Najbolj pa sem ponosna, ker je bil gorišniški pevski zbor že dvakrat povabljen na sodelovanje na državnem koncertu Potujoča muzika.

6. Kaj pa Orffov ansambel? Zakaj ste se odločili zanj?

Vedno sem imela željo, da bi učence naučila tudi kaj več, kot »samo« peti. Pa je prav prišla kakšna pesmica na Orffove inštrumente, katerih zvok obožujem.

7. Poznano je, da z zboroma dosegate odlične dosežke. Kaj je po vašem mnenju ključ do uspeha?

Ključ do uspeha je trdo delo. Brez zagnanosti, volje in požrtvovalnega dela ni uspeha. To velja za vsa področja v človekovem življenju. Pri glasbi pa še toliko bolj, saj je zelo pomembno, da si natančen, vesten in marljiv. Druga stvar pa je ta, da moraš pevcem zaupati, jih spoštovati in jih moraš imeti preprosto rad.

8. Nam lahko zaupate nekaj najvidnejših dosežkov?

Najbolj sem ponosna na tiste medalje in priznanja iz mednarodnih tekmovanj v Olomoucu in Bratislavi. V tujini smo tekmovali kar šestkrat. Nato sledijo državna tekmovanja v Zagorju ob Savi, na katera sem po letu 2000 peljala kar oba zbora. Tako smo prinesli domov dve srebrni in kar 6 zlatih priznanj. Pa še vsako drugo leto na regijska tekmovanja, od koder imamo 6 zlatih priznanj in eno zlato priznanje z odliko. Zraven tega pa še posebna priznanja za najboljši otroški pevski zbor, najboljše odpeto ljudsko pesem, najboljši program tekmovanja ... Torej, če kdo še ne pozna uspehov gorišniških pevcev, ga vabim v glasbeno učilnico, naj si na steni pogleda vsa priznanja.

9. Domnevamo, da imate res radi glasbo. Ali je k izbiri poklica pripomogla

mogoče še kakšna druga stvar?

Včasih me kakšen otrok vpraša, kateri inštrument sem se učila nekoč v glasbeni šoli. Ko povem, da nobenega, me čudno pogledajo. Pa vendar je tako res. Z učenjem inštrumentov sem se seznanila v srednji vzgojiteljski šoli. V tej, takrat petletni srednji šoli, sem se naučila igrati klavir, harmoniko in kitaro. Veste, kako smo vadili? Zjutraj ob četrti uri sem stala v vrsti, da sem lahko pol ure vadila klavir ... Glasbo sem imela vedno zelo rada. Ko sem bila še mala deklica, mi je moja mamika, ki je zdaj že pokojna, vedno prepevala pesmi, za kar sem ji še danes zelo hvaležna. Tudi ona je pripomogla k temu, da sem postala glasbena učiteljica.

10. V začetku šolskega leta ste prejeli tudi eno izmed vidnih priznanj – Žgečevo priznanje. Kaj vam to priznanje pomeni?

Res je. Prejela sem Žgečevo priznanje za dosežke na mojem poklicnem področju, za vse uspehe in podvige v mojem poklicnem poslanstvu. Vsekakor mi veliko pomeni. To priznanje je eno v dolgi vrsti priznanj, ki sem jih prejela na državnem, regijskem in občinskem nivoju. V svojem poklicu pa sem dosegla tudi najvišje strokovno napredovanje, saj mi je leta 2007 Ministrstvo za šolstvo in šport podelilo naziv učiteljica svetnica.

11. Zaupajte nam še vaš življenjski moto?

Podari nasmeh sočloveku, kajti to nič ne stane, lahko pa te zelo osreči.

Zahvaljujete se vam za odgovore in vam želiva še veliko podobnih uspehov.

Tjaša Horvat in Sara Leben, 8. a

IMELI SMO FOTOGRAFSKE DELAVNICE

V okviru projekta POŠ smo se odločili, da bomo sodelovali na fotografskem natečaju Bistvo očem skrito, srcu odkrito. Da bi na natečaj poslali kakšno zanimivo fotografijo, smo na šolo povabili Tanjo Verlak, bivšo učenko OŠ Gorišnica, ki je diplomirala in magistrirala v Pragi, podiplomski študij teorije umetnosti je zaključila v New Delhiju, sedaj pa je doktorska študentka fotografije v Londonu. Želeli smo, da nam o fotografiranju pove kaj več.

V četrtek, 17. 10. 2013, se je delavnic udeležila in nam najprej predstavila začetke fotografije, potem pa nam je podala nekaj napotkov za uspešno fotografiranje. Na koncu smo lahko fotografirali tako, da smo na fotografijah videli samo sence določenih stvari.

Na delavnicah smo se imeli zelo lepo in se tudi veliko naučili.

Eva Tilli, 5. a

Foto: arhiv šole

SIMFONIČNA GLASBA NA FILMSKEM PLATNU

Foto: Aljaž Zorko

V torek, 5. novembra 2013, smo odšli učenci, ki obiskujemo izbirni predmet glasbeni dela in glasbeni projekt, na koncert z naslovom »Simfonična glasba na filmskem platnu«. Koncert je potekal v Cankarjevem domu. Šli smo z namenom, da si pridobimo čudovito izkušnjo in prepričana sem, da se nam je ta dogodek vsem vtisnil v spomin.

Prireditev je bila namenjena mladim, ampak program je bil zares izvrsten, zato sem prepričana, da so v njem uživali tudi starejši. Organizator koncerta je bila Glasbena mladina Slovenije. Nastopajoči so bili: Filharmonični orkester Slovenije, ki ga je vodil dirigent Simon Krečič in sopranistka Martina Burger. Scena koncerta je bila zanimiva. Na odru je bil filharmonični orkester, dirigent je dirigiral na višje postavljeni podlagi, iz stropa pa je viselo veliko platno, na katerem so se predvajali izseki iz različnih filmov. Koncert je bil sestavljen tako, da je bilo veliko različnih vstopanj žive glasbe k posnetkom iz filmov. Tako smo tudi spoznali, kako velik pomen ima glasba v filmu. Prireditev je vodil Blaž Šef. Njegovo povezovanje mi je bilo zelo všeč, saj je vodil na duhovit način, poleg tega pa nam je povedal veliko novih, koristnih informacij o zgodovini filma. Prireditve se je udeležilo veliko ljudi, večina so bili učenci in mladi iz drugih šol. Gallusova dvorana lahko sprejme malo manj kot 1500 obiskovalcev brez dodatnih sedežev, zato predvidevam, da je bilo okrog 700 gledalcev.

Dve točki sta se mi še posebej vtisnili v spomin. To sta bili Adagio za godala iz filma Človek slon in Čarovnikov vajenec iz risanega filma Fantazija 2000. Točka Čarovnikov vajenec iz risanega filma Fantazija 2000 mi je bila všeč zato, ker je risani film narejen po glasbi. Poleg tega pa je bilo za ta risani film potrebnih več kot 7.000 risb, ki so bile narisane ročno, zato zelo cenim delo ljudi, ki so to ustvarili. Na odru sem opazila veliko instrumentov, in sicer: violine, viole, violončela, kontrabase, flavte, oboe, klarinete, fagote, rogove, trobente, pozavne, tube, timpane, različna tolkala in harfo. Največ programa je vsekakor izvedel Filharmonični orkester Slovenije. Po slovesno končani prireditvi smo si imeli še možnost ogledati in slišati ogromne orgle, ki so največje v Sloveniji. Mislim, da je bil koncert zares odličen. To je bila moja prva izkušnja, da sem si ogledala tovrstno prireditev in bila sem navdušena. Ob vsaki poslušani skladbi sem občutila različno zgodbo in spoznala, da je v bistvu glasba tista, ki da dobremu filmu žar. Poleg tega pa je v vsak koncert vložena veliko truda, vaj in dela. Lahko povem samo to, da si v življenju želim čim več tako edinstvenih izkušenj kot je bila ta.

Jana Rajh Plohl, 8. a

EKSTRAMOBIL

Na Osnovni šoli Gorišnica učenci zelo radi ustvarjamo in smo inovativni na različnih področjih, zato nam je nov izziv predstavljalo sodelovanje v projektu GO-CAR-GO.

V lanskem šolskem letu so učenci 8. razredov na tem tekmovanju sodelovali že tretjič. Kriterijev, po katerih so se učenci odločali za sodelovanje v projektu, ni bilo. Za sodelovanje so se odločili predvsem tisti učenci, ki so želeli občutiti utrip ustvarjalno-produktivnega dela. Sama pobuda za sodelovanje je prišla s strani mentorja, učitelja Bojana Lubaja in seveda prejšnjih generacij, ki so že sodelovale v tem projektu. Kot vodilo so si učenci zastavili ekstramobil še izboljšati in dopolniti. Za izdelavo so kot osnovni material uporabili les, železo in gumo. S pomočjo teh treh osnovnih komponent so kombinirali in dobili res zanimiv in dovršen ekstramobil. Ker ima vsak sodoben avtomobil v notranjosti še radijski sprejemnik, so se odločili zanj tudi učenci in ga kot dodatno opremo namestili v svoj izdelek. Tako dodelan ekstramobil so preizkusili in ugotovili, da so opravili res dobro delo,

Na sliki manja Tilen Kolar.

Foto: arhiv šole

saj je na testiranjih dosegal res hiter čas. Vozilo je tako plod idej učencev in mentorja kot nosilec premišljenega, varnega in ustvarjalno-produktivnega dela. Vsem je skupna inovativnost, vizualni videz in praktično ustvarjanje. Navsezadnje gre tudi za promocijo kraja, šole in učencev.

Za samo izvedbo naloge so potrebovali dva meseca, in sicer so ga izdelovali pri urah izbirnega predmeta. Spoznali so kar nekaj novih tehnologij izdelave, ukvarjali so se s posameznimi materiali in ugotavljali njihovo funkcionalnost, bolj potrebno so spoznali in utrdili fizikalne zakone. Ekstramobil je bil nato razstavljen na dvorišču šole, kjer so se lahko tudi drugi učenci spoznali z njim, se z njim zapeljali in se seveda navdušili za sodelovanje v projektu GO-CAR-GO tudi v prihodnjih letih. Za samo udeležbo na naslednjih tekmovanjih se s strani osnovne šole Gorišnica torej ni za bati.

Nika Bedrač, Filip Bezjak, 8. a

NOČ ČAROVNIC V DORNAVSKEM DVORCU

V četrtek, 31. 10. 2013, smo s šolskim ansamblom odšli na prireditev ob noči čarovnic v Dornavo. Na oder smo si najprej nastavili instrumente. Zatem je sledila tonska vaja in priprave na nastop.

Dvorec se je vse bolj polnil. Vzporedno s koncertom so potekale tudi delavnice za otroke. Končno smo prišli na oder tudi mi. Po odigranih petih skladbah je sledil odmor. Gostitelji so poskrbeli, da nismo bili lačni in žejni. Ko se je zvečerilo, se je na platnu nad odrom prikazal prizor o nedolžni ženski. Vedeli smo, da smo za njim spet na vrsti mi. Še bolj odločno smo odšli na oder in zaigrali nekaj skladb.

Dan je hitro minil. Rešili smo se nepotrebne treme in na koncu ponosni, da nam je uspel velik korak, odšli domov.

David Živič, 7. a

Foto: arhiv šole

DRŽAVNO TEKMOVANJE IZ ZNANJA LOGIKE

Državno tekmovanje iz znanja logike se izvaja že od leta 1986 in je med tekmovanji iz znanja v Sloveniji eno najbolj množičnih. Tekmovanje poteka iz znanja logike, logičnega mišljenja in lingvistike. Otroke in mladino se tako spodbuja k raziskovanju ter razvijanju logičnega razmišljanja in odločanja, kar postaja ena najbolj pomembnih sposobnosti in veščin sodob-

nega človeka na vseh področjih dela in življenja.

Letos je državno tekmovanje potekalo 19. 10. 2013 na OŠ Desetnik. Našo šolo so zastopali štiri učenci, in sicer Staš Horvat iz 7. b, Nika Bedrač iz 8. a, Tim Žnidarič iz 9. a in Lea Reberc iz 9. b. Stašu Horvatu je uspelo usvojiti srebrno priznanje. Čestitamo!

Mentorica: Tina Kelc

KULTURNA ŠOLA V KATEGORIJI SREDNJE VELIKIH ŠOL JE OŠ GORIŠNICA

V petek, 20. septembra 2013, je v Cerkljah na Gorenjskem pod okriljem Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti potekala slovesna razglasitev najbolj kulturne šole letošnjega leta.

O nosilkah naziva je presojala strokovna komisija, ki je pregledala in ocenila obšolske kulturne dejavnosti na šolah, ki so se prijavile na razpis. Prireditelj s podelitvijo nazivov, katere se je udeležil tudi minister za izobraževanje, znanost in šport Jernej Pikalo, je potekala v Kulturnem hramu Ignacija Borštnika.

Med 53 osnovnimi šolami, ki so si prislužile naziv kulturna šola, je bila tudi OŠ Gorišnica. OŠ Gorišnica je bila med vsemi šolami največkrat nominirana šola in hkrati dobila tudi največ nazivov. Eden izmed njih je priznanje za izjemne dosežke na področju filma in videa. Na šoli deluje zelo uspešen filmski klub pod mentorstvom Boštjana Rihtarja, ki je zrežiral ogromno filmov, s katerimi so se predstavili doma in v širši okolici. Njihova srečanja imajo tudi mednarodni prizvok, saj se tekmovanj udeležujejo filmarji iz sosednjih držav. Na srečanjih najmlajših filmskih ustvarjalcev Slovenije in mednarodnem filmskem festivalu Zlati klas pa posegajo po najboljših in najvidnejših priznanjih.

Naslednje priznanje je OŠ Gorišnica prejela za dolgoletno uspešno delo in izjemne dosežke na področju zborov-

Foto: arhiv šole

ske in glasbene dejavnosti. Zborovsko petje ima na osnovni šoli najdaljši čas delovanja. Učenci v mladinskem in otroškem pevskem zboru pod vodstvom Slavice Cvitanič prepevajo že 28 let. Pevska zbor že leta in leta nizata uspeh za uspehom. Redno se uvrščajo na regionalna, državna in mednarodna tekmovanja, domov pa prinašajo sama žlahtna priznanja. Iz regijskih tekmovanj imata zbor šest zlatih priznanj, eno zlato priznanje z odliko, iz državnih pa kar šest zlatih in eno bronasto priznanje. Na mednarodnih tekmovanjih so osvojili eno zlato, štiri srebrne in eno bronasto medaljo.

Kot zadnje, najvišje priznanje, pa si je OŠ Gorišnica pridobila naziv Kulturna šola leta v kategoriji srednje velikih šol. To priznanje šola v celoti opravičuje, saj je izjemno uspešna v celi paleti kulturno-umetniških dejavnostih. Poleg njihovega celovito usmerjenega kulturnega koncepta Popestrimo šolo, ki združuje novinarstvo, foto ustvarjanje in multimedijo, so v zadnjih letih še posebej razširili in okrepili tudi gledališko in plesno dejavnost. Povezali so se z okoliškimi društvi oziroma njihovimi sekcijami. Na šoli je tudi zelo živo spoznavanje in ohranjanje kulturne dediščine. V zvezi s tem potekajo raziskave na temo šege in navade ter ljudska in sodobna glasba v domačem kraju. Smo ena izmed redkih šol, ki ima pod delnim okriljem Prosvetnega društva Ruda Sever Gorišnica tudi mlajšo tamburaško skupino.

Vseh dosežkov, uspehov in volje za delo na kulturnem področju pa ne bi bilo brez podpore vodstva šole, celotnega kolektiva, ki aktivno sodelujemo pri načrtovanju, organizaciji in izvedbi prireditev in seveda lokalne skupnosti z gospodom županom Jožetom Kokotom.

Klementina Lindič

DRŽAVNO TEKMOVANJE IZ ZNANJA O SLADKORNI BOLEZNI

14. novembra obeležujemo svetovni dan sladkorne bolezni, s katero se vsak dan spoprijema 366 milijonov ljudi na svetu. Zveza društev diabetikov Slovenije in lokalna društva diabetikov zato izvajajo številne aktivnosti, letos zdru-

ženih pod geslom Ljudje s sladkorno boleznijo so taki KOT TI IN JAZ, NE OBRAVNAVAJTE JIH DRUGAČE.

Ena izmed aktivnosti je bilo tudi državno tekmovanje v znanju o sladkorni bolezni, ki je potekalo 9. 11. 2013. Našo šolo so zastopali Nika Bedrač iz 8. a, Tilen Kolar iz 9. a in Lea Reberc iz 9. b. Tilnu Kolarju in Lei Reberc je uspelo usvojiti srebrno priznanje. Čestitamo!

Mentorica: Tina Kelc

TRADICIONALNI SLOVENSKI ZAJTRK

TRADICIONALNI
SLOVENSKI
ZAJTRK

15. novembra 2013 smo obeležili dan slovenske hrane s tradicionalnim slovenskim zajtrkom.

V okviru zajtrka, ki je potekal v času šolske malice, smo jedli črni kruh z maslom in medom,

pili mleko ter se osvežili z jabolkom. Sicer imamo na našem jedilniku večkrat za malico omenjene dobrote, a na ta dan smo si želeli, da bi se ponovno zavedali pomena lokalno pridelane hrane in zdravih ter pravih prehranjevalnih navad.

Vsi smo se razveselili domačih dobrot ob tradicionalnem slovenskem zajtrku.

Zala Vogrinec, 7. b

Foto: arhiv šole

KO SVETOVI TRČIJO

Od srede, 6. 11. 2013, do sobote, 9. 11. 2013, je v Mariboru potekala mednarodna festivalska platforma: umetnost-tehnologija-znanost: Ko svetovi trčijo. Projekt želi učencem na drugačen način približati fenomen barv in odnose med njimi. V kupoli naj bi se učenci počutili objeti v tople ali hladne barve, sami bi lahko ustvarili komplementarni barvni kontrast, pogledali barvni krog ali mavrico. Z dodajanjem elementov se lahko poigrajo z barvno kompozicijo in perspektivo v prostoru.

Našo šolo smo na tem dogodku zastopali štiri raziskovalci: Aleks Bezjak, Žiga Tili, Aljaž Zorko in Evald Vrbančič. Predstavili smo se z raziskovalno nalogo z naslovom Magična kupola. Naš mentor je učitelj Boštjan Rihtar.

Aljaž Zorko, 9. b

Foto: arhiv šole

OBUIJALI SMO STARE KMEČKE OBIČAJE

Foto: Marina Šalamun

V sredo, 9. 10. 2013, smo se učenci v okviru projekta POŠ odpravili na Dominkovo domačijo. Pridružili so se nam tudi sovrstniki iz Osnovne šole Dornava. Tam so nas že čakali člani Društva upokojencev Gorišnica. Zelo lepo so nas sprejeli.

Pokazali so nam vrsto kmečkih opravil. Najprej so trgali koruzo, nato so jo ličkali, zavezovali in jo obešali na drog pri hiši. Spet drugi so trebili buče, česali sirek in iz njega delali sirkove metle. Kar dve gospe sta spletali vence iz čebule. Da pa je bilo vse še bolj zanimivo, smo vsa ta opravila lahko delali z njimi. Najprej so nam pokazali, potem pa smo tudi mi prijeli za kmečka orodja in pomagali pospravljati pridelke. Na koncu nas je čakala prava kmečka pojedina. Eni sploh niso vedeli, da so jedli zaseko. Pa še dobra je bila. Za dobro vzdušje po opravljenem delu sta poskrbela naša muzikanta, Tomi in Elvino, ki sta raztegnila svoji harmoniki. Čas je kar prehitro tekel in po nas so že prihajali starši. Od upokojencev smo se poslovili in jim podarili majhna darila, ki smo jih sami pripravili.

Tako smo na zanimiv način zaključili prireditve v tednu otroka.

Marina Šalamun, Sabrina Plohl, Nuša Levanič, 5. a

OBISK URŠKE ŽOLNIR

20. 9. 2013 nas je na šoli obiskala izjemna judoistka in dobitnica zlate medalje na olimpijskih igrah v Londonu leta 2012, Urška Žolnir.

Svetovna prvakinja nam je s svojo prijateljico in soimenjakinjo Urško Gračan pokazala in predstavila nekaj osnov juda. Bili smo zelo presenečeni, kaj vse zmoreta in znata. Nekateri so lahko celo ugotovili, kakšen je občutek, če te preskoči Urška Žolnir. Kar šest se jih je uleglo na blazine eden poleg drugega, zraven je šla še Urška Gračan, tako da je Žolnirjeva preskočila kar sedem oseb.

Na koncu smo vsi hiteli po avtograme. Bil je res svetoven dan.

Sara Leben, Eva Šalamon in Bijanca Toplak, 8. a

Foto: Eva Šalamon

BILI SMO NA KMETIJI

V petek, 25. oktobra 2013, smo s sošolci in učiteljicami odšli na kmetijo Ozmec v Tivolce. Kmetija Ozmec ni velika. Tam nas je prijazno sprejel gospod Sandi. Videli smo veliko domačih živali: ptice, muco, zajce, pave, kokoši, race, piščančke, petelina, psa in črne lipicance.

Lipicanec je pasma konja. Lipicanci jedo koruzo, suh kruh in posušeno travo. Najbolj sva bili presenečeni, ko nam je gospod Sandi povedal, da konji jedo tudi lubenice. Pokazal nam je uzde, sedla za konje ter čelado za jahača. Lahko smo sedli nanj. Na lipicancu sva sedeli prvič. Zdel se nama je velik in močan.

Po ogledu so nam ponudili domač jabolčni sok in kekse. Bilo nama je zelo lepo.

Živa Trunk, Vita Irgolič, 3. b

Foto: arhiv šole

FILMSKI FESTIVAL

Pred sedmimi leti je na šoli, pod mentorstvom g. Boštjana Rihtarja, zaživel festival z imenom Zlati klas, katerega obseg iz leta v leto povečujemo in mu tako dodajamo vedno večji pomen. Gre za mednarodni filmski festival, ki je letos že sedmi po vrsti. Udeležujejo se ga učenci in dijaki do 18. leta ter ustvarjalci v kategoriji profesionalni otroški in mladinski film. Njihove izdelke, razvrščene v kategorije dokumentarni film, igrani film ter animirani film, ocenjuje mednarodna tričlanska strokovna žirija, ki svojo oceno strokovno utemelji, organizator pa jo bogato nagradi. Letos so mladi ustvarjalci poslali svoje filme iz Poljske, Madžarske, Portugalske, Avstrije, Italije in seveda Slovenije. Žlahtnost festivala je letos obogatena še z njegovim poimenovanjem, in sicer v Zlati klas, filmski festival Zlatka Šugmana, ki je bil naš rojak in smo nanj še posebej ponosni. Slavnostni zaključek se je odvil 6. decembra, ko smo v Večnamenski dvorani ob 17. uri pripravili prireditev, katere so se poleg filmskih ustvarjalcev udeležili še mnogi imenitni gostje.

Mladi filmarji, poigrajte se z mladostniško ustvarjalno navihanoostjo, z mobilnikom ali kamero posnemite dogodivščine iz vašega vsakdana, pošljite nam izdelek... in tako se vidimo prihodnje leto!

Foto: Žan Ozmec

Zlati klas so prejeli tudi učenci naše šole in sicer Tilen Kolar in Aljaž Zorko ter Jana Rajh Plohl.

MNOŽIČNI KONCERT IZBRANIH MLADINSKIH ZBOROV SLOVENIJE

»V glasbi ne iščemo le oblikovne popolnosti in ustvarjalne lepote, raje spodbujamo solidarnost, mir in razumevanje«, je osrednja misel svetovnega dneva zborovskega petja.

V Gallusovi dvorani Cankarjevega doma je v soboto, 8. decembra 2013, potekal koncert izbranih zborov iz vse Slovenije. Kar 500 mladih pevcev je ubrano zapelo na tej manifestaciji, posvečeni 22. svetovnemu dnevu zborovskega petja, ki ga praznujemo 11. decembra.

Med trinajst izbranih zborov, ki so lahko sodelovali na tem velikem državnem projektu, je bil že drugič povabljen tudi mladinski pevski zbor iz Osnovne šole Gorišnica, ki ga že vrsto let zelo uspešno vodi zborovodkinja Slavica Cvitanič. Na prireditvi sta bila slavnostna govornika minister za kulturne dejavnosti dr. Uroš Grilc ter mag. Igor Teršar iz JSKD-ja, ki je v svojem nagovoru poudaril, da je koncert namenjen mladinskim zborom Slovenije, ki veliko doprinesejo k razvoju zborovske dejavnosti in so most do odličnih dosežkov odraslih zborov.

Za ta letošnji koncert Potujoče muzike je bilo napisanih 10 triglasnih skladb. Od tega tri slovenske novitete, ostale skladbe pa so bile priredbe znanih slovenskih in tujih uspešnic, ki so bile

tudi prvič izvedene. Za uvod so se morali pevci naučiti še šest kolednic, ki so jih izvajali na začetku, ko so prihajali na oder.

Ob tej priložnosti je izšla tudi nova notna zbirka z naslovom Potujoča muzika, v kateri so zbrane vse novite iz koncerta in tudi druge skladbe, ki so nastale izpod peresa slovenskih skladateljev in še niso nikjer objavljene.

Petsto pevcev oblečenih v majice pastelnih barv je stopilo na stopnice za pevski zbor v Galussovi dvorani Cankarjevega doma. Ves dopoldan in popoldan so potekale vaje in generalka za veliki dogodek, ki je bil napovedan za 18. uro.

„Pevci so morali kar pošteno poprijeti za delo, saj smo note za koncert dobili šele konec junija. V dveh mesecih naučiti se tako obsežen program pa ni ravno enostavno. Izvedla sem intenzivne vaje v počitnicah, ko so mi priskočili na pomoč Jana, Nina in Marko, da smo lahko delali ločeno po glasovih. Ugotovila sem, da otroci zmorejo več, kot si mi predstavljamo. Za to njihovo pripravljenost za delo se jim še posebej zahvaljujem,“ je povedala njihova zborovodkinja.

Eva Šalamon, 8. a

PRIPRAVE NA POTUJOČO MUZIKO

V četrtek, 7. 11. 2013, nas je obiskal pevski zbor OŠ bratov Polančičev iz Maribora. Skupaj smo vadili za nastop na Potujoči muziki.

Zjutraj smo pevci odšli v občinsko dvorano. Pridružil se nam je tudi zborovodja Matjaž Vehovec, ki bo dirigiral na prireditvi. Najprej smo se intenzivno upeli, nato pa smo začeli prepevati program. Zborovodja nas je učil, kako moramo zapeti posamezno pesem, kako je potrebno pravilno upoštevati dinamiko in še veliko podrobnosti. Po dvournem petju smo si zaslužili odmor za malico. Odpočili smo si možgane in tudi glasove ter se sprostili. Nato smo nadaljevali z drugim delom programa. Zborovodja nas je naučil veliko novega, zraven pa je poskrbel tudi za zabavo.

Ob 14. uri smo zaključili z napornimi vajami in utrujeni, a hkrati zadovoljni, smo se poslovili od gostujočega zbora ter odšli proti domovom.

Ema Hunjet, 8. b

Foto: arhiv šole

POLICIST ZA EN DAN

Tudi letos smo se trije učenci iz 6. a odpravili na policijsko postajo. Sprejel nas je policist Marjan Vrtič. Pokazal nam je neprebojne jopiče, ki smo jih lahko pomerili. Nadeli smo si čelade, nato pa smo si še ogledali pištole. Odpravili smo se v garažo, kjer sta bila parkirana dva terenca. Ogledali smo si še vse prostore policijske postaje, nato pa smo se odpravili ven. Tam smo lahko poskusili z avtom zmeriti hitrost. Policist Marjan nam je razkazal opremo v policijskem vozilu. Oprema, ki je nimajo naši avtomobili, je bila zelo zanimiva. Najbolj me je navdušil neprebojni jopič. Nazadnje smo se odpeljali do državne meje. Ogledali smo si kamere za iskanje drog in podobnega. In tako se je naša pustolovščina zaključila.

Žan Luka Kolarič, 6.a

DOBITNICI ŽGEČEVIH PLAKET

V torek, 8. 10. 2013, so bila v sklopu dogodkov ob svetovnem dnevu učiteljev v Gimnaziji Ptuj podeljena Žgečeva priznanja in plakete.

Te slovesnosti so se udeležili tudi nekateri učitelji naše šole, saj sta dve sodelavki prejeli plaketi dr. Franja Žgeča. Slavica Cvitanich je s svojim res dolgoletnim uspešnim delom, polnim izjemnih dosežkov na glasbenem in kulturnem področju, še kako opravičila prejeto plaketo. Nevenka Maltarič pa je omenjeno plaketo prejela zaradi dolgoletnega predajanja znanja in vzgajanja otrok ter uspešnega vodenja gorišniškega vrtca.

Obema dobitnicama iskreno čestitamo in jima tudi v bodoče želimo veliko uspešnih let na njuni poklicni poti.

Klementina Lindič

Foto: Langerholc

DELAVNICE SIMBIOZA NA NAŠI ŠOLI

V tednu od 21. 10 do 25. 10 so na naši šoli potekale delavnice Simbioz@.

Na delavnicah smo mlajši prostovoljci Mitja Šegula, Aleš Zavec, Sabina Šegula, Aleksandra H. Bezjak, Suzana Vaupotič, Aljaž Zorko ter Žiga Tilli učili starejše občane naše občine uporabe računalnika. Na delavnice se je prijavilo kar 12 vedoželjnih tečajnikov. Letošnje teme so bile: Računalnik, moj prijatelj (osnove računalnika; MS Office Word, Slikar...), Klik v svet (internet), Brez elektronske pošte ne gre (e-pošta),

Foto: Aljaž Zorko

Povežimo se (Facebook) ter Svet mobilne tehnologije. Delavnice so potekale že tretje leto zapored.

S samo izvedbo smo bili zadovoljni mi, prostovoljci, še bolj pa seveda naši občani, ker so dobili veliko novih koristnih informacij in računalniškega znanja.

Aljaž Zorko, 9. b

DRŽAVNO TEKMOVANJE IZ ZNANJA BIOLOGIJE

Prirodoslovno društvo Slovenije vsako leto organizira tekmovanje iz znanja biologije za osnovne šole za Proteusovo priznanje. Tema letošnjega tekmovanja je bila »Kače Slovenije«. Učenci so morali poznati naslednja področja:

- morfološko zgradbo kač, življenjska okolja, prilagoditev na okolje,
- ogroženost: kaj jih ogroža in zakaj, posamezne vrste in njihove značilnosti, razširjenost posameznih vrst v Sloveniji.

6. decembra je bilo na OŠ Draga Kobala v Mariboru organizirano državno tekmovanje, na katerem so sodelovali tudi trije učenci naše šole: Tilen Kolar, Eva Vogrinec in Anemari Koletnik. Tilen Kolar se je uvrstil na odlično 23. mesto med 945 tekmovalci in tako usvojil zlato priznanje. Evi in Anemari pa je zmanjkalo samo par točk do srebrnega priznanja. Čestitke vsem trem!

Mentorica: Iva Trop

PODROČNO TEKMOVANJE V ROKOMETU

V četrtek, 12. 12. 2013, je v Večnamenski dvorani v Gorišnici potekalo področno tekmovanje OŠ v rokometu za starejše učenke. Na tekmovanju so sodelovala tudi dekleta iz naše osnovne šole. Igrala so že uvodno srečanje in sicer z učenkami iz OŠ Miklavž pri Ormožu in jih premagala z rezultatom 13 : 10. Druga tekma je bila med učenkami iz OŠ Ormož in OŠ Ljudski vrt. Boljše so bile Ormožanke in se tako v finalu pomerile z našimi dekleti. Po zelo izenačeni tekmi so na koncu slavile učenke iz Ormoža, naša dekleta pa so osvojila zaslu-ženo drugo mesto. Prvi dve ekipa sta se tako uvrstili v četrtfi-nale državnega tekmovanja. Držimo pesti za naše.

Marina Šalamun, 5. a

Foto: arhiv šole

OGLED TEKME HRVAŠKA-GRUZIJA

V četrtek, 5. 9. 2013, smo si učenci 7. in 8. razreda ogledali tekmo Hrvaška-Gruzija v okviru Evropskega prvenstva v košarki – Eurobasket 2013. Spremljali so nas učitelj Gorazd, Zdravko, Bojan in učiteljica Tadeja. Ob 12. uri smo se z avtobusom odpeljali pred dvorano Zlatorog v Celju. Ob 15. uri smo si ogledali tekmo Hrvaška-Gruzija. Tekma je bila zelo napeta, v zadnji minuti so Hrvati premagali Gruzijce za 1 točko. Po tekmi smo se z avtobusom polni navdušenja odpeljali domov, kjer smo v večernem terminu preko TV zaslonov ponovno navijali, tokrat za slovensko ekipo.

Tjaša Horvat, 8. a

USPEŠNI MLADI ČLANI RDEČEGA KRIŽA

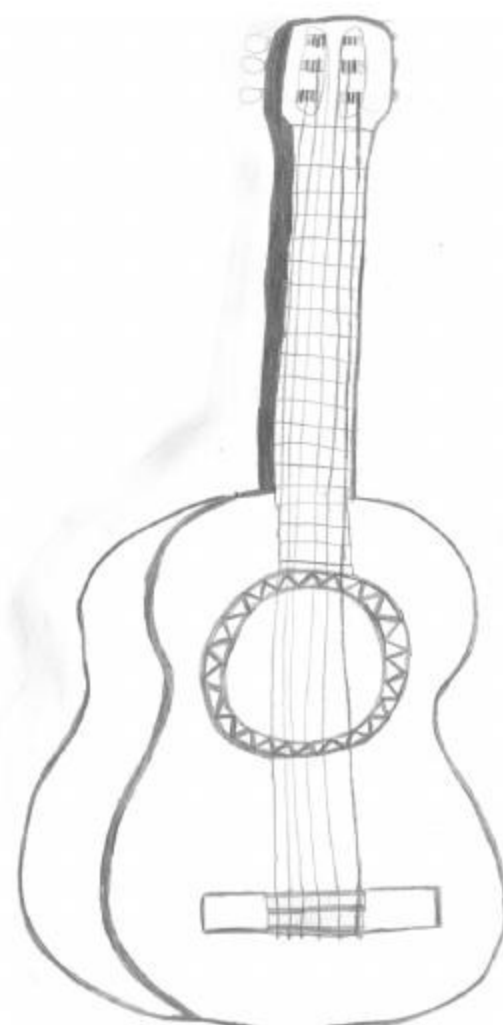
Mladi člani Rdečega križa smo pomagali sošolcem pri učenju. V mesecu decembru smo delali darila za varovance doma upokojencev v Muretincih. Izdelali smo lepe jelenčke. Podarili smo jih več kot stotim varovancem. Zanje smo pripravili tudi kulturni program. Razveselili smo jih z nasmehom, s petjem in priponko, na kateri je bil jelenček.

Zbirali smo tudi knjige in igrače. Dobrodelna akcija je trajala štiri dni. Zbrane igrače in knjige bomo razdelili otrokom naše šole.

Dora Šandor, Julija Korez, 3. b in Barbara Prelog, 5. a

Foto: arhiv šole

Jaka Krajnc, 5. a

PODPISALI SMO EKO LISTINO IN POSADILI DREVO

V sredo, 20. 11. 2013, je bil za našo šolo res pomemben dan. Podpisali smo EKO listino. S svojo prisotnostjo so nas počastili župan občine Gorišnica, Jože Kokot, predsednik sveta staršev gospod Silvo Sok in nacionalni koordinator Ekošole mag. Gregor Cerar, ki so skupaj z gospodom ravnateljem Milanom Šilakom, s predstavnikom učencev Aljažem Zorkom in koordinatorko Ekošole na naši šoli učiteljico, Andrejo Kolarič, ob koncu prireditve slovesno podpisali listino. V uvodu prireditve smo slišali veliko koristnega o okolju in našem planetu Zemlji, ki jo vse preveč onesnažujemo. Prireditve sta nato popestrila še mladinski pevski zbor in šolski ansambel.

Da pa smo sploh lahko podpisali EKO listino in tako postali Ekošola, smo se morali v prejšnjem šolskem letu kar precej truditi. Narediti smo morali veliko koristnega za okolje in šolo. Po vsej šoli smo tako postavili koše za ločeno zbiranje odpadkov, med odmori imamo vedno na razpolago sadje, po razredih imamo organizirane manjše čistilne akcije, začeli smo bolj varčevati z vodo in elektriko.

Uspelo nam je! Trudili se bomo, da bomo nadaljevali na tak način, da bomo naravovarstveno osveščeni in bomo zgled vsem v šoli in tudi zunaj nje.

Sanja Kostevec, 7. c

Foto: arhiv šole

V sredo, 27. 11. 2013, smo pred našo šolo s pomočjo ravnatelja, hišnika ter gospoda Janka Vau-potiča na našem šolskem dvorišču posadili drevo. Pri tem dejanju smo sodelovali vsi predstavniki ekošole, ki je na naši šoli zelo močna, saj smo dobili naziv EKO šola. Sajenje je bilo izjemno zanimivo, predvsem za malčke, saj so nekateri pri tem sodelovali prvič. Saj veste, kaj pravijo: »Vsak človek mora v svojem življenju posaditi vsaj eno drevo.«

Tilen Kolar, 9. a

Foto: arhiv šole

RES NI TEŽKO LOČITI PAPIRJA OD ŽELEZA

Na parkirišču naše šole, pri vrtcu, imamo navado, da smo eko ter da zbiramo star papir in z denarjem, ki ga dobimo, pripomoremo našim staršem. Zato tudi obstaja zbiranje starega papirja. Ta enostaven način okoljevarstva poskrbi, da se odvržen papir spet uporabi, obenem pa od zbranega papirja dobimo učenci naše šole denar, pa če tudi ni veliko, vsak evro olajša življenje posameznika v teh časih. Važen je namen, kajne? S tem denarjem plačujemo izlete in druge aktivnosti. In potem se vam zdi primerno, da se v kontejnerju za papir znajdejo železo ter drugi odpadki? Se vam, ki to delate, zdi to etično? Mogoče vam ni bilo potrebno voziti teh odpadkov v oddaljena odlagališča in ste s tem privarčevali malo časa, ampak učenci naše šole ter kolektiv vam zagotavljamo, da globoko v sebi veste, da delate hudo narobe. Da uničujete trud mladih in da družine, ki jim primanjkuje denarja, dodatno ne spoštujete, saj bi si zaradi tega denarja lahko privoščili kakšen kos kruha več! Zato vas lepo prosimo, da pogledate na svojo vest in ne na čas, ki ga imate na razpolago, saj lahko z enim odvrženim kosom smeti, ki sem ne spada, znižate moralo mladim, pokažete nespoštovanje do ljudi ter nespoštovanje do narave!

Tilen Kolar, 9. a

Foto: arhiv šole

Moja babica

Moji babici je ime Štefka. Piše se Urmeč. Po poklicu je višja medicinska sestra. Velika je 1m in 72cm. Tehta 73kg. Stara je 61 let. Doma je v Tivolcih. Rada ima naravo in živali. Ima okroglo glavo. Uči ima rjave. Nad očmi ima črne obrvi. Njen nos je oster in dolg. Doma rada nosi trenirke. Ko gremo drugam je oblečena zelo lepo. Doma ima psičko Rino. Velikokrat gresta na sprehod.

Nika Leben, 3. a

PRVIČ V ŽIVALSKEM VRTU doživljajski spis

Ko sem bila še majhna, smo se z atijem in vrstniki iz vrtca odpeljali v živalski vrt Ljubljana. Na izletu je bil tudi moj bratranec z družino. Zjutraj smo odšli na železniško postajo, odkoder smo se z vlakom odpeljali v Ljubljano. Z bratrancem in sestrično smo imeli svojo kabino, se v njej zabavali in jedli sladkarije. Včasih nas je prišla pogledat vzgojiteljica. Kar nekaj časa smo se vozili in naenkrat zagledali tablo Ljubljana. Kmalu smo prišli do živalskega vrta in kupili vstopnice. Ker smo se že zelo veselili ogleda živali, smo kar hitro odhiteli do prvih. Prišli smo do velikega slona. Zraven njega je bil oskrbnik. Morali smo biti zelo tiho. Videli smo tudi zelo nagajive in smešne opice. V votlini sta se skrivala medveda. Najbolj zanimiva žival mi je bila levinja. Bila je zelo prijazna. Ko smo prišli do pande, se je prehranjevala z listi. Malo naprej je bila ograja, kjer so bile zebre in noji. Ob koncu ogleda smo se fotografirali ob živalskih kipih. Nismo si uspeli ogledati vseh živali. Ob izhodu smo zagledali napis Akvarij. Odločili smo se, da vstopimo. Videli smo različne ribe. Tudi kače so bile in kuščarji. Bili smo že precej lačni, zato smo si iz nahrbtnikov vzeli sendviče in sokove. Ob koncu našega izleta smo lahko šli še v bližnjo trgovinico. Sebi sem kupila majhno žogico, bratcu pa plišasto igračko. Veseli smo se odpravili na vlak, ki nas je odpeljal proti domu.

Tega dneva ne bom nikoli pozabila.

Hana Kolarič, 5. a

PEDENJPED

*Pedenjped je slikar
in včasih tudi vrtnar.
Rad naslika slikico
in okoplje gredico.*

*Pedenjped je sladkosned.
Rad poskusi tortico
in čokoladno bombico.*

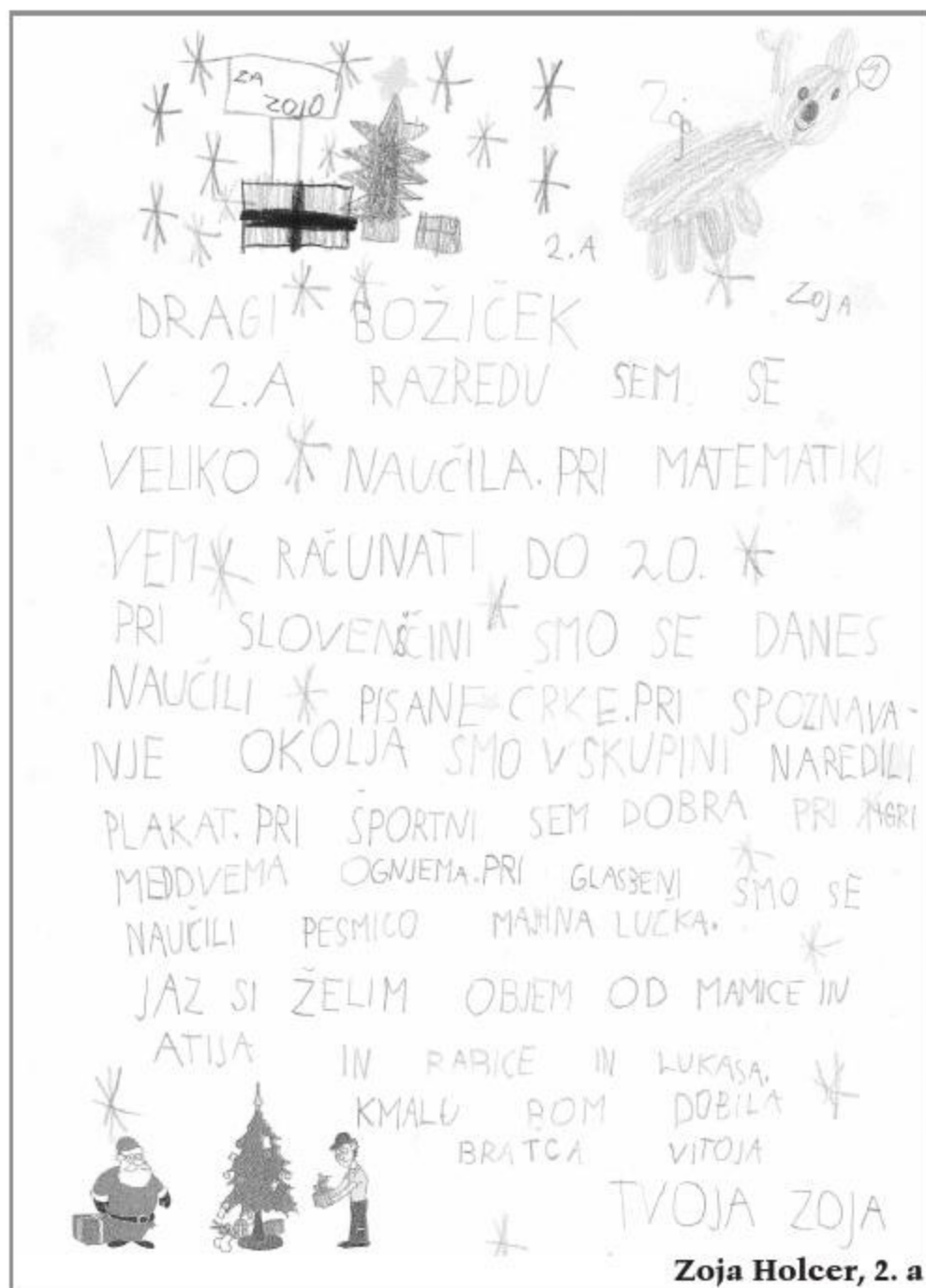
*Pedenjped je glasbenik,
saj pozna vsak pevski trik.
Zaigra na frulico,
s tem razjezi tudi mamico.*

*Sam za sebe poskrbi,
večkrat v širni svet hiti.*

*Je mega korenjak
in že pravi učenjak.*

*Vsi bi radi ga spoznali
in se večkrat z njim igrali.*

Lana Lindič, 3. b

Zoja Holcer, 2. a

ČEVLJI ZA DARILO

Za rojstni dan sem dobila kar deset parov čevljev.

En par od mame,
drugi je bil očkov,
tretji babičin,
četrti dedkov,
peti tetin,
šestega mi je prinesel stric,
sedmega botra,
osmega boter,
devetega prijateljica
in desetega bratranec.
A, najlepši je bil sestričin.

Kaj moram,
takšno je življenje.

Nikomur ne povejte,
da so bili tetini
zelooooo veliki.

Laura Horvat, 3. a

MOJE ODRAŠČANJE

Ime mi je Tita. Pišem se Majerič. Stara sem 9 let. Živim v Moškanjcih, v Sloveniji. Rodila sem se leta 2004. Rojstni dan imam v mesecu maju. Živim v letu 2013 po Kristusu.

Najraje se oblečem v lepe svečane obleke. Včasih se oblečem v srajco in legice. Rada si nadenem razne ogrlice, zapestnice, prstane in na lase nadenem trak z vzorci. Pozimi obujem balerinke ali škornje.

Hodim v osnovno šolo Gorišnica. Vsako jutro se odpravim v hišo učenosti. Mami me odpelje v šolo. V šoli imamo naslednje predmete: matematiko, kjer računamo, slovenščino, glasbo, kjer poje-mo, šport, kjer telovadimo, naravoslovje in tehniko, kjer spoznavamo naravo in družbo, kjer spoznavamo družbe ljudi. Najboljše znam računati.

Ob koncu pouka se odpravim domov. Doma pojem kosilo. Potem naredim domačo nalogo. Malo pogledam televizijo. Popoldne se največkrat igram z bratcem in sestrice.

Pred večerjo se pogovarjam z družino. Včasih odigramo kako družabno igro. Za večerjo največkrat jemo sendviče, kruh z namazom in kosmiče. Po večerji se umijem z gelom za prhanje. S krtačko si odpravim umazanijo za nohti. Splah-nem se z mrzlo vodo. Umijem si zobe in očistim umazanijo iz ušes. Oblečem si pižamo in se odpravim v posteljo.

Tita Majerič, 4. b

DEŽELA SANJ

V deželi sanj je vse po moje.

**Tam so kupi čokolade
in brezplačne marmelade.
Hiše so iz marcipana,
ceste sladke kot banana.
Tam šola ne živi,
zato tudi nalog ni.**

Tam sem jaz veliki car.

**Zvečer dolgo v noč bedim,
zjutraj do kosila spim.
Vsak dan vozim se z letalom,
redno skačem s padalom.
Počnem prav vse, kar si želim
in prav nikoli ne hitim.**

Samuel Zamuda, 3. b

Moj dedi

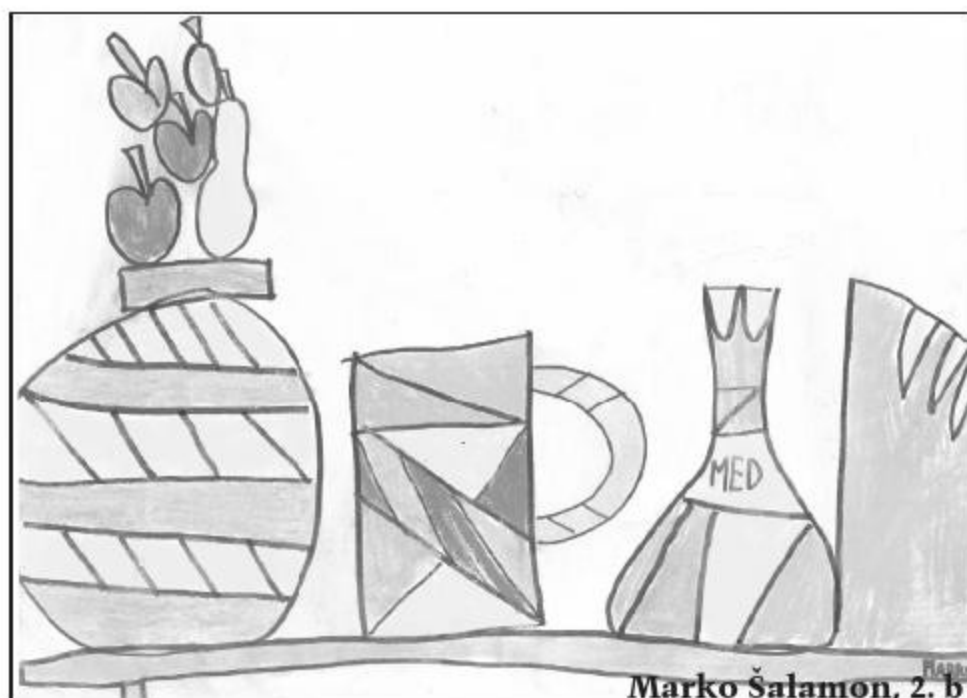
Moj dedi je dobro znan,
prav nsem po naši vasi poznani.
Pomaga mi na svojo moč,
včasih tudi celo moč.
Skupaj igrava šah
in mu dam redno mat.
Je dober matematik
in včasih tudi praktik.
Rad ima solato, krompir in ribe.
Lede na kolo in
se odpelje na vinsko goro.
Hlador pa ga razjezim,
pa je najbolje, da kar odletim.

Nina Stefanic
4. a

HROŠČEK ŠČ pravljica s šč

Nekoč je živel hrošček Šč. Hroščka Šč-ja ni nihče maral, zato je odšel po cestišču. Šel je mimo letališča in kopališča ter prišel do igrišča. Tam je bila taščica. Ko si je hotela vzeti plašč, je zagledala majhnega hroščka Šč-ja. Vprašala ga je, zakaj se drži kot ščene. Hrošček Šč se je potožil, da ga doma niso imeli radi in so ga samo ščegetali ter ščipali. Taščica si ga je dala v žep zraven piščali. Odpravila sta se mimo križišča, parkirišča in krožišča. Na poti sta videla ribnik poln ščuk in zelišč. Doma mu je predstavila piščančka Saščka. Naredila mu je ležišče zraven njenega počivališča. Naslednji dan je taščica prinesla domov še ščinkavca Vašča. Hrošček Šč, piščanček Saščko in ščinkavec Vašč so se radi igrali skupaj na dvorišču. Tašča je taščico zelo pohvalila in zaščitila vse tri živali. Vsi skupaj so se skupaj ščegetali, vreščali in ščebetali v zdravilišču do konca svojih dni.

Saša Arnuš, 4. b

Marko Šalamon, 2. b

Iza Visenjak, 1. b

Ob letošnjem zaključku bralne značke nas bo obiskal sodoben otroški in mladinski pisatelj Primož Suhodolčan. Njegova dela so zelo priljubljena med otroki in mladostniki in so že več let v vrhu najbolj branih knjig.

Primož Suhodolčan se je rodil 23. maja 1959 v Črni na Koroškem, materi Mariji in očetu Leopoldu Suhodolčanu, učitelju, kulturno-prosvetnemu delavcu in književniku. Gimnazijo je obiskoval v Ravnah na Koroškem in maturiral leta 1977. Študiral je na Fakulteti za sociologijo, politične vede in novinarstvo v Ljubljani.

ti za sociologijo, politične vede in novinarstvo v Ljubljani.

Tudi na naši šoli zelo radi beremo njegove knjige. Pokukajte v knjižnico in sami izberite med naslednjimi:

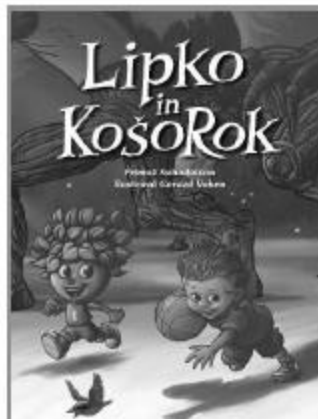
*Lipko in KošoRok,
zbirka Peter Nos,
Živalske novice,
Maks pa Sanja,
Kolesar naj bo,
Košarkar naj bo,
Ranta vrača udarec,
Ti kanta požrešna,
Doktor za osle,
Stara muha, dobra juha,
Ribo na glavo pa spat,
Kuža zaljubljen kot pes,
Pica je kraljica,
Lunjani in Zemljani,
Juha iz žebljev.*

Zala Vogrinc, 7. b

PETER NOS

Lana Lindič, 3. b

Lipko in KošoRok

Rok je droben in osamljen deček, ki si bolj kot karkoli želi igrati košarko.

Nekega večera se na zapuščenem igrišču spoprijatelji z Lipkom, s katerim nato vsak večer pridno igrata in trenirata. Lipko mu tudi zaupa veliko skrivnost, ki je pred njim ni slišal še nihče. Kadar je polna luna in je zadnji dan v prvem zelenem mesecu, gozd oživi v pričakovanju velike tekme med Iglavci in Listavci. Želja po igranju se Roku uresniči na kar najbolj nenavaden način. Vse svoje znanje, vztrajnost in moč, ki jih je pridobil med igranjem z Lipkom, je lahko preveril na veliki gozdni tekmi.

Košarkar naj bo!

Živel je fant, ki je bil zelo suh, visok in len. Ker je bil zelo visok, ga je učitelj športne vzgoje povabil na igranje košarke.

Igra ga je navdušila, zato je mamo prosil, da mu kupi žogo. Stvar je vzel zares in začel resno trenirati. Na trening je večkrat povabil tudi svojega dedka, ki ga je zelo mučil. Po nekaj dneh treninga je učitelj Ranta uvrstil v šolsko košarkaško ekipo. Nekega dne je srečal dekle po imenu Metka. Zaljubljen se je. Napočil je dan velike tekme. Tekmo so dobili in se uvrstili v finale. Medtem je Ranta dobil povabilo v drugo moštvo, a ga je zavrnil. S svojo ekipo je igral finalno tekmo. Igra je bila zelo napeta. Po Rantini zaslugi so na koncu zmagali.

Barbara Prelog, 5. a

Kolesar naj bo!

Bile so počitnice. Prijatelji Ranta, Smoldak in Metka so se domislili, da bi lahko počitnice preživel na deželi pri Rantovi babici.

Staršem so obljubili, da bodo na deželi pridno delali. S seboj so vzeli vse, kar so potrebovali, odpravili pa so se s kolesi. Na kmetiji so krtačili konje, molzli krave, kosili travo in se zabavali. Tam so spoznali tudi nove prijatelje, s katerimi so si pripravili kolesarsko dirko. Zadnji dan počitnic so na deželo prišli še Rantini starši. Vsi skupaj so na njivi izkopali ves krompir, nato pa so si priredili krompirjev piknik. Pripovedovali so, kaj vse so preživel na kmetiji.

Prijatelji so nato veseli in polni novih doživetij odšli domov.

Eva Čagran, 6. a

... ge. DARINKE ŽNIDARIČ

Za tokratno številko Iskrice je spomine na šolske dni z nami delila učiteljica in zbirateljica starih predmetov, Darinka Žnidarič.

1. Najprej se nam na kratko predstavite.

Sem Darinka Žnidarič iz Gorišnice. Po poklicu sem učiteljica razrednega pouka. Na OŠ Dornava poučujem že 35. leto. Zanima me kulturna dediščina in sem zbirateljica starih predmetov. V bližnji prihodnosti si želim in bom odprla muzej. Moj moto je: Kdor ne ceni preteklosti, ni vreden sedanjosti.

2. Kje ste obiskovali osnovno šolo?

OŠ sem obiskovala v Gorišnici.

3. Vemo, da ste učiteljica in da ste marsikateremu učencu vzor. Katera učiteljica pa je bila vzor vam in zakaj?

Največja vzornica mi je bila tovarišica Anica Cvitanič iz Gorišnice. Bila je življenjska in razumna tovarišica. Snov nam je znala predstaviti na zanimiv način. Že v 5. razredu sem sanjala o učiteljskem poklicu.

4. Kaj ste v šoli najpogosteje malicali?

V nižjih razredih smo si nosili malico v torbah od doma. Najpogosteje se je tam znašlo jabolko in kos kruha. V višjih razredih pa smo imeli topel obrok - enolončnico, ki jo je skuhala šolska kuharica, ga. Šinkova.

5. Kako ste vi in ostali vaši sošolci hodili v šolo?

Foto: Bijanca Toplak

Foto: Sara Leben

Foto: Eva Šalamon

V šolo in iz nje smo iz vseh vasi hodili peš, tudi po 2 uri v vsakem vremenu. Fantje so se med potjo zelo radi igrali: činklali, veveričkali (tj. skakanje iz veje na vejo). Največje veselje pa je bilo v zimskem času: kepanje, drsanje po le-du, vožnja po torbah in izdelava sne-ženega moža.

6. Ste kdaj skupaj s sošolci ušpičili kakšno neumnost in katero?

Skupaj s sošolci smo v razred prinesli živo miš in jo izpustili. Ali si predstavljate, kakšen preplah je nastal v razredu?! Po tej zgodbi je sledila kazen. Tovarišica nas je kaznovala z dvema urama po šoli in starši so morali priti na razgovor.

7. Kaj vam je iz šolskih dni najbolj ostalo v spominu?

V spominu mi je ostala stara šola in stara šolska oprema, prijazne in življenjske tovarišice in tovariši. Že takrat sem dobila navdih za zbiranje starih predmetov. Na poti v šolo smo si v snegu puščali sledi s križci, da smo vedeli, ali so sošolci že odšli. Veliko smo se obiskovali, učili, delali zapiske ...

8. Če primerjate šolo danes s šolo nekoč. Kje bi rekli, da opazite največje razlike?

Kljub vsej moderni tehnologiji, ki jo uporabljamo pri pouku, se mi zdi, da učencev vseeno tako ne motiviramo za delo kot nekoč. Učenci so bili nekoč bolj pridni, poslušni in potrpežljivi, od pouka so hoteli odnesti več znanja.

9. Vaše dejavnosti, s katerimi se ukvarjate v prostem času, so prav tako nekako povezane s preteklostjo. Nam zaupate, kaj počnete, ko niste v službi?

V prostem času rada berem, prepevam v cerkvenem pevskem zboru, 30 let sem prepevala pri prosvetnem zboru Ruda Sever Gorišnica, plešem pri odrasli folklorni skupini Gorišnica in že 30 let zbiram stare predmete.

10. Kje dobite vse te stare predmete?

Dobim jih od prijateljev, sosedov, sorodnikom, ob rušenju starih hiš brskam po jamah ...

V prihodnje vam želimo veliko uspehov v vašem bogatem vsakdanu.

Bijanca Toplak, Eva Šalamon, Sara Leben, 8.a

TEDEN OTROKA V VRTCU GORIŠNICA

Teden otroka je 7. do 11. 10. 2013 potekal pod geslom: «Kako je biti otrok v današnji družbi?» Čustva otrok naj bi bila odraslim v odraz naše vzgoje, vrednot in prepričanj. Teden otroka v letošnjem letu je še posebej spodbujal najmlajše k temu, da povedo, o čem razmišljajo, kaj doživljajo, čutijo ... Pomembno je predvsem to, ali v današnji družbi občutijo krivice, še pomembnejša pa so zadovoljstvo, veselje in sreča. Teden otroka se je pričel z zgodbo in ustvarjanjem, predvsem pa druženjem otrok iz vrtca Gorišnica. Z njimi smo se pogovarjali, poljubno ustvarjali in risali okrog vrtca. V torek je bil DAN ZA POGOVOR O ČUSTVIH in ustvarjanje veselih, žalostnih, začudenih, jeznih, trmastih in še kakšnih obrazov. Izbrali smo različne tehnike ter vse razstavili na oknih ob vhodu v vrtec, kjer si lahko izdelke še vedno ogledate. DAN ZA ŠPORT se je odvijal v sredo, takrat smo izvedli JESENSKI KROS na gorišniškem igrišču.

Foto: Nataša Žnidarič

KOSTANJEV PIKNIK

V četrtek, 17. 10. 2013, smo v vrtcu Gorišnica imeli kostanjev piknik. K dobri volji, ki so jo prinesli otroci in starši, je pripomoglo tudi lepo vreme. Starši so poskrbeli za drva in kostanje, ki so jih atiji z veseljem spekli. Polnih trebuškov in nasmejanih lic smo se poslovili, ko se je že temnilo. Vsem staršem se zahvaljujemo za sodelovanje in se veselimo ponovnega skupnega druženja.

Karin Lah Visenjak

Foto: Jasmina Meško

Foto: Jasmina Meško

Foto: Nataša Žnidarič

Vsaki, ki je tekmoval in sodeloval, je prejel medaljo. Vsak je bil tudi svojevrsten zmagovalec. V četrtek nam je bilo lepo in prijetno, saj smo rajali, se sladkali in igrali po željah otrok. V večnamenskem prostoru so se skupine družile, plesale, se igrale rajalne igre, zatem pa so se otroci v igralnicah po željah igrali še s prijatelji. Uživali smo v druženju in sodelovanju. Petek je bil DAN ZA PRAVLJICO, saj smo z veseljem dočakali OBISK PRAVLJIČARKE Lilijane Klemenčič iz ptujske knjižnice, ki je otroke s slikanicami, zgodbami in s svojim pripovedovanjem navdušila.

Teden otroka smo v vrtcu obeležili z željo, da otroci uživajo svoje otroštvo do popolnosti. Zavedamo se, da za otroke naredimo največ, kar znamo in zmoremo, teden otroka pa nas je še dodatno spodbudil, da razmislimo, kaj več pozitivnega jim lahko damo na čustveni plati, na področju vrednot, koliko bolj jim lahko prisluhnemo, se z njimi pogovarjamo, igramo ter jim damo velik del sebe.

Valerija Vnuk Tušak

TRADICIONALNI SLOVENSKI ZAJTRK

V petek, 15. novembra 2013, smo izvajali tradicionalni slovenski zajtrk tudi v našem vrtcu. Sestavljali so ga kruh, maslo, med, mleko, jabolko. Vzgojiteljice so v okviru tega dneva pripravile lutkovno predstavo Sadni prepir (E. Majaron), katero so si ogledale vse skupine iz vrtca. Po predstavi so nas obiskali čebelarji iz Društva čebelarjev iz Gorišnice. Predstavili so svoje delo, čebelarsko opremo in nam dan popes-trili s poučno zgodbo o trotu, ki je nekoč živel v Gorišnici. Dan smo nadaljevali z ustvarjalnimi delavnicami, kjer smo iz slanega testa oblikovali po vsebini lutkovne predstave. Tako je nastajalo različno sadje izpod ustvarjalnih rok naših otrok. Ob vseh dejavnostih so otroci spoznavali, kako pomembna je zdrava prehrana v življenju.

Petra Tomažič

Foto: arhiv vrtca

USTVARJALNE URICE

Foto: arhiv vrtca

Otroci so z veseljem sprejeli tudi novo obogatitveno dejavnost, v kateri uživajo in ustvarjajo. Vse, kar počnemo, počnemo z namenom, vendar vam tega sedaj še ne moremo razkriti, zato naj to za nekaj časa ostane še skrivnost. Ker pa je sedaj mesec veselja in praznikov, si otroci izdelujejo tudi kaj zase. Predvsem pa je pomembno, da se imamo lepo in se ob tem tudi marsikaj naučimo.

Zdenka Bromš in Sandra Prapotnik

PRAVLJIČNI KROŽEK

V mesecu oktobru 2013 je v vrtcu oživel pravljčni krožek, ki otroke 4. do 6. leta starosti enkrat na štirinajst dni popelje v svet pravljčnih junakov. Z vzgojiteljicama Tadejo Arnuš in Natašo Žnidarič prebirajo domače in tuje pravljice, si pripovedujejo pravljčne zgodbe in kreativno ustvarjajo. Njihovi izdelki krasijo hodnik ob vhodu v vrtec.

Pridite pogledat.

Foto: arhiv vrtca

Nataša Žnidarič in
Tadeja Arnuš

Foto: arhiv vrtca

POJDIMO S KNJIGO V SVET

V tem šolskem letu se je vrtec Gorišnica vključil v Društvo Bralne značke Slovenija. S tem želimo spodbuditi otroke in starše o pomenu branja kakovostnih knjig.

Otrokom starši veliko berejo, vendar je pomembno tudi, kaj berejo. Predšolska bralna značka potrjuje, da družinsko branje vpliva na otrokovo pismenost, predvsem pa pogloblja čustvene vezi med starši in otroki. Redno branje otrokom kaže, kako pravilno ravnati s knjigo in kako lahko iz ene pravljice nastane risbica, igra, pesem in podobno. Otroci skupaj s starši doma preberejo tri knjige in njihovo

Foto: arhiv vrtca

pridnost potem ob zaključku bralne značke nagradimo s priznanjem. Želimo vam veliko bralnih užitkov!

Simona Žnidarič Tomažič

HELLO, EVERYBODY!

The year 2013 is almost over, and with all our expectations for a new one, we would like to share our thoughts in poems and short essays. Our topics this time are FREEDOM and CHRISTMAS.

May joy and happiness snow on you, may the bells jingle for you and may Santa be extra good to you! Merry Christmas and a successful, healthy and wonderful New Year!

Your English corner editor Jelka Ivanuša

CHRISTMAS

Christmas is full of experience, pleasure, love and joy,
Santa brings me my favourite toy.
we eat cookies,
we decorate a Christmas tree,
so let us all be free.

by Nuša Mendaš and Sara Leben, 8.r

CHRISTMAS

Christmas time is finally here,
that's the time for joy and the Christmas melody goes in the ear.

Cookies and cakes,
they are so good in tiny shapes.

Let's celebrate these wonderful days,
that's what Santa says.

He brings us presents, big and small,
he brings us things, that we like at all
Tiny elves are helping him,
to make children happy, joyful and not mean.

So, Christmas time is a happy time,
and the most important is,
that we spend it with people
that we hope we will never miss.

by Eva Šalamon and Jana Rajh Plohl, 8.r

Freedom is the gift you get with life experiences.
Maybe you think that you're small in a big world
without freedom, but you just have to go out and
reach life goals.

by Tilen Kolar, 9.r

FREEDOM

Is when you feel like you can do whatever you want.
Like dandelion seeds when wind blows. They fly with
no limits. Imagination has no limits, wishes have no
limits, universe has no limits, love has no limits, joy
has no limits... Freedom is something you can not
measure.

By Špela Cvetko and Eva Vogrinec, 9.r

Freedom is like a hand full of feathers
and it's all that matters...
Freedom is important for every human,
and it's amazing for all men and women.
Freedom is like a white dove,
and it's almost more important than love.
Freedom is a human right,
and no one has to fight.

by Anemari Koletnik and Lara Zemljič, 9.r

What is freedom to me?

- being happy with my family and friends
- sitting on the couch and eating a hamburger
- it is not a word to describe of doing whatever you like
- laughing with my best friend

by Tim Žnidarič, Lea Reberc and Tilen Kolar, 9.r

NA KLEPETU Z GOSPODOM IVANOM MIKŠEM IZ MALE VASI

1. Kaj ste po poklicu?

Po poklicu sem kvalificiran monter ogrevalnih naprav. Ta poklic zajema izvedbo toplovodnega ogrevanja na stanovanjskih in industrijskih objektih, poslovnih zgradbah, izvedbo in montažo klimatskih naprav za toplozračno ogrevanje in prezračevanje v trgovskih centrih, napeljavo parnih in plinskih inštalacij in izvedbo solarnih sistemov.

2. Zakaj ste se odločili prav za ta poklic?

Po uspešno končani osnovni šoli sem imel željo opravljati poklic elektromonterja. Ker ni bilo prostega učnega mesta, sem se odločil za poklic monterja ogrevalnih naprav v montažnem podjetju Elektrokovinar Ptuj. Že kot učenec sem sčasoma spoznal, da je poklic zelo zanimiv, lep in tudi zahteven. V tistih časih je bil monter zelo cenjen in iskan.

3. Kakšna je bila vaša pot izobraževanja?

Učna doba je trajala tri leta. Zajemala je praktični del v delavnici in na terenu na objektih. Teoretični del je trajal štiri mesece v vsakem letniku v Kovinarskem šolskem centru Maribor. Šolanje sem uspešno zaključil z zaključnim izpitom. Prav tako sem vsaki dve leti opravljal atest za plamensko varjenje zelo zahtevnih cevovodov.

Izobraževal sem se tudi ob samem delu, saj sem na montaži vedno potreboval nova znanja, glede novih materialov in izvedbe vse bolj zahtevnih inštalacij. Več let sem izvajal montažna dela kot vodilni monter.

4. Ali ste vedno opravljali delo, za katerega ste se izučili?

Poklic monterja sem opravljal vse do upokojitve.

5. Kako je potekal vaš delovni dan?

Moj delovni dan je potekal po utečenem redu. Zjutraj priprava materiala in orodja, posvet z investitorjem glede sprememb projekta in dodatnih del, posvet s sodelavci, izvedba montažnih del. Na terenu je delovnik trajal od 10 do 12 ur. Voditi je bilo potrebno tudi montažni dnevnik, ker je bilo vso delo normirano.

5. Če bi se morali odločiti za izbiro poklica še enkrat, bi ga izbrali ponovno? Zakaj?

Poklic monterja ogrevalnih naprav bi izbral še enkrat, saj je delo zelo zanimivo, pa tudi montaža je danes lažja zaradi izbire novih materialov in orodja.

Hvala, da ste vaše izkušnje delili z nami. Upava, da bodo odgovori komu izmed nas olajšali izbiro poklica.

Nika Kolenič, Tjaša Vajda, 8. a

Inštalater strojnih inštalacij

Je poklic, ki zelo pridobiva na pomenu, saj se ukvarja z izdelavo, montažo in servisiranjem sistemov ogrevanja, vodovoda, klimatskih naprav in plinskih napeljav.

Inštalaterji so delavci na terenu, v nenehnem stiku z ljudmi in so cenjeni kot strokovnjaki, ki rešujejo probleme pri vseh vrstah hišnih napeljav, jih nastavljajo in servisirajo. V podjetjih pa izvajajo zaključna dela pri gradnji objektov, ki jih opremijo z vso potrebno inštalacijo.

Inštalater strojnih inštalacij se lahko zaposli kot:

- monter klimatskih, plinskih in ogrevalnih naprav,
- upravljavec in nadzornik klimatskih, plinskih in ogrevalnih naprav in postaj,
- komercialni in nabavni referent, svetovalec za prodajo,
- trgovski zastopnik ali poslovodja, prodajalec tehnične opreme...

Lahko pa postane tudi samostojni podjetnik in si tako odpira še večje možnosti za uspeh v življenju.

Inštalater strojnih inštalacij bo ob zaključku izobraževanja odgovoren, strpen, human in sposoben življenja v demokratični družbi, usposobljen za skupinsko in timsko delo ter sodelovanje pri projektnem delu, imel bo temelje za razvoj osebne organizacijske kulture na delovnem mestu in v delovnem okolju, iskal bo racionalne in strokovne rešitve pri izvajanju aktivnosti v delovnem okolju, naravnano bo v vseživljenjsko učenje in usposabljanje, usposobljen bo za uporabo znanj in veščin v novih situacijah, razširil si bo splošno izobrazbo in razvil ključne kompetence za uspešno sodelovanje v družbi, osebni razvoj in nadaljnje izobraževanje v skladu z nacionalnimi standardi ključnih kvalifikacij.

Izobraževanje traja tri leta. Vpišejo se lahko učenci s čim boljšim uspehom iz osnovne šole, ki imajo interes za stroko in tehniko nasploh, so natančni, delavni in urejeni, imajo dobro prostorsko predstavljivost, so pripravljeni za učenje.

Po opravljenem zaključnem izpitu lahko inštalaterji strojnih inštalacij nadaljujejo šolanje po srednjem poklicno-tehniškem programu strojni tehnik (dve leti) in opravijo poklicno maturo, s katero lahko nadaljuje šolanje na višji ali visoki strokovni šoli. Možen je tudi vpis v univerzitetne študijske programe.

<http://www.tscmb.si/index.php/programi/38-spi/102-instalater-strojnih-instalacij>

Evropski sistem
razdeljevanja
sadja v šolah s finančno
podporo Evropske unije

PREPREČIMO PREKOMERNO TEŽO

SHEMA
ŠOLSKEGA
SADJA
IN ZELENJAVE

Znano je, da prebivalci Slovenije v dnevni prehrani ne zaužijejo dovolj priporočenih vrednosti sadja in zelenjave. Neustrezno prehranjevanje že v otroški in mladostniški dobi predstavlja prispevek k tveganju za nastanek kroničnih

bolezni v kasnejšem življenjskem obdobju (diabetes tipa II, srčno-žilne bolezni, nekatere vrste raka) in naraščanju prekomerne teže ali pomanjkanju posameznih hranil.

Shema šolskega sadja in zelenjave je ukrep, ki bi dolgoročno pripomogel k izboljšanju trenutnega stanja pri porabi sadja in zelenjave. V ta namen Evropska unija državam članicam namenja pomoč za brezplačno razdeljevanje svežega sadja in zelenjave. Sadje se bo tako kot lani vsak dan ponudilo pri kuhinji na razdeljevalnem pultu od 8.30 do 13.00 ure.

Učenci od 1. do 9. razreda bodo v tem šolskem letu raziskovali, kako različna vrsta zelenjave vpliva na zdravje človeka. Z izobraževalnimi aktivnostmi so pričeli učenci 5.-ih razredov in odkrili zdravilne učinke paradižnika.

Ne pozabi: Eno jabolko na dan odžene zdravnika stran!

Marjeta Horvat

Foto: arhiv šole

IZDAJO ČASOPISA SO OMOGOČILI:

**GEODETSKE
STORITVE**

Imate urejeno mejo, evidentiran
in legaliziran vaš objekt...?

www.geodet-kelenc.si

Nudimo vam:

- ureditev meje,
- parcelacije,
- geodetske posnetke oz. načrta,
- evidentiranje stavbe (osnova za določitev hišne št.),
- odmere dolžinskih objektov,
- inženirska geodezija,
- zakalčenje objektov,
- zbirni kataster gospodarske javne infrastrukture, ...

GEODETSKE STORITVE KELENC,
DAMIR KELENC s.p.
Zamušani 54 b, 2272 Gorišnica
GSM: 031-670-697
e-mail: info@geodet-kelenc.si

OŠ Gorišnica

gradimo znanje

Osnovna šola Gorišnica
Gorišnica 83

Občina Gorišnica
Gorišnica 83

Iskrice iz Gorišnice

časopis za otroke, mladostnike, starše, učence, študente, razpisne komisije...

Časopis OŠ Gorišnica

Mentorica: Klementina Lindič

Odgovorni urednici: Eva Šalamon in
Tjaša Horvat

Uredniški odbor: učenci 8. a in 8. b

Fotografija na naslovnici:
Praznična tržnica, Aljaž Zorko, 9. b

Lektorica: Tadeja Ferk

Računalniško oblikovanje:
Klementina Lindič

Tisk: ANOLIS

Naklada: 500 izvodov

EKO ZNAK OŠ GORIŠNICA
je izdelala
Tita Majerič, 4. a

O znaku je povedala:

„Levi del znaka predstavlja onesnaženo okolje, kjer smo otroci nesrečni in žalostni. Želimo si, da bi ga bilo čim manj. Desna stran pa prikazuje čisto okolje in nasmejane ter srečne otroke. Poskrbimo, da bo desne strani veliko več.“

OŠ Gorišnica

gradimo znanje

NOV ZNAK OŠ GORIŠNICA

Znanje je ena izmed glavnih vrednot, ki si jih učenci pridobite v šoli. In prav ta vrednota predstavlja temelje našega novega znaka, ki se počasi, kot sestavljanke, sestavljajo v celoto. Učenci OŠ Gorišnica torej stojite na trdnih temeljih, ki so vaša popotnica za nadaljnjo izobraževanje in delo v prihodnosti.

December,
čas pričakovanja in luči.

Naj se prižge tudi lučka v vaših srcih.
Tiho, brez bliska in groma,
z mirom, srečno in z ljubeznijo,
brez tesnobe in stiske,
v veselju in hrepenenju!

kollektiv osnovne šole in vrtca Gorišnica

